

Sygn. akt II W 740/15

(...). (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 04.11.2015r.

sprawy **R. O.**

urodz. (...) w S.

syna M. i S. z d. S.

obwinionego o to ,że:

kierując w dniu 10.07.2014r. na drodze krajowej nr (...) w miejscowości R. pojazdem marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą ciężarową marki M. o nr rej. (...) przewożąc towar niebezpieczny (...), przekraczając w dniu 28.06.2014r. maksymalny czas prowadzenia pojazdu bez przerwy o 1 godzinę i 35 minut

tj. o czyn z art. 92 ust 1 i 2 w zw. z lp. 5.2.1 i 5.2.2. załącznika nr 1 do ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym

I. na podstawie art. 1 § 2 kw obwinionego R. O. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 740/15

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

R. O. – mieszkaniec C. jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., jako kierowca wykonujący międzynarodowe przewozy drogowe. W dniu 28 czerwca 2014r. wymieniony wykonywał transport drogowy pojazdem marki S. o nr rej. (...) z Niemiec do Polski.

Wyruszył w trasę o godzinie 04:42 (według raportu (...) o 04:48), a następnie po przejechaniu 234 km w ciągu 3 godzin i 23 minut zatrzymał się na przerwę, która zarejestrowana została w danych (...) jako trwająca od godziny 08:05 do godziny 08:58 , czyli 53 minuty.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego R. O. -k. 56 -57, wydruk podglądu tachografu –k. 32-35, kserokopie dokumentów – k. 6, 12-13, 15-17)

W dniu 28 czerwca 2015r. wystąpił w zapisie tachografu cyfrowego błąd w postaci przerwy zasilania, jaka odnotowana została w trakcie jazdy, skutkująca nieprawidłowym rejestrem aktywności R. O. jako kierowcy, w szczególności zapisując pod rząd aktywność w postaci jazdy.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego R. O. -k. 56 -57, wydruk podglądu tachografu –k. 30-35)

Po przerwie R. O. ruszył w dalszą drogę kończąc trasę o godzinie 11:51 w okolicach B..

(dowód: wyjaśnienia obwinionego R. O. -k. 56 -57, wydruk podglądu tachografu –k. 32-35, kserokopie dokumentów – k. 6)

W dniu 10 lipca 2014r. R. O. w miejscowości R. zatrzymany został do kontroli przez Wojewódzkiego Inspektora (...) w B.. W trakcie kontroli po analizie przedstawionych dokumentów w postaci karty kierowcy, wydruku dziennych czynności i danych tachografu cyfrowego sporządzony został protokół, którym stwierdzono przekroczenie przez R. O. w dniu 28 czerwca 2014r. maksymalnego czasu prowadzenia pojazdu bez przerwy przy wykonywaniu przewozu drogowego o 1 godzinę i 5 minut. Kierowca nie zgadzając się z tak poczynionymi ustaleniami odmówił podpisania protokołu.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego R. O. -k. 56 -57, kserokopia protokołu kontroli z załącznikami –k. 3-5,7-8, 14, 18-20)

Wnioskiem o ukaranie z dnia 12 maja 2015r. (...) Wojewódzki Inspektor (...) w B. zarzucił R. O. popełnienie wykroczenia polegającego na przekroczeniu w dniu 28 czerwca 2014r. maksymalnego czasu prowadzenia pojazdu bez przerwy o 1 godzinę i 35 minut.

R. O. ma 45 lat. Z zawodu technik-ekonomista, jest zatrudniony w wyżej wskazanym Przedsiębiorstwie za najniższym miesięcznym wynagrodzeniem. Jest żonaty, posiada dwoje małoletnich dzieci. Nie był dotąd karany sądownie.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego R. O.-k. 56-57)

R. O. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na etapie czynności wyjaśniających w pisemnych wyjaśnieniach przekonywał na podstawie dołączonych wydruków raportu (...) zainstalowanego w pojeździe, jakim się poruszał, że w rzeczywistości odbył przerwę w trakcie jazdy i zakwestionował prawidłowość wydruku tachografu cyfrowego z uwagi na stwierdzoną pod datę 28 czerwca 2014r. występującą awarię głównego przewodu zasilającego skrzynkę elektryczną. Argumentował także, iż z uwagi na stosunkowo niewielki odcinek drogi, jaki miał pokonać tamtego dnia i fakt, że po zakończeniu jazdy udawał się na odpoczynek do miejsca zamieszkania, a więc duży zapas czasu, bezcelowym było niestosowanie się do obowiązujących norm.

W toku rozprawy głównej podtrzymał swoje stanowisko, a nadto dołączył do sprzeciwu od wyroku nakazowego wydruki podglądu pliku cyfrowego (tachograf) z widniejącym zapisem odnośnie zaistniałej w dniu zdarzenia przerwy zasilania i błędnie zarejestrowanej aktywności w postaci trzykrotnego pod rząd wykonywania jazdy pojazdem. Przedstawił także wydruk raportu (...), który odnotował wykonaną w trakcie jazdy przerwę w godzinach pomiędzy 08:05 a 08:58 zastrzegając 6 minutową rozbieżność pomiędzy wskazaniem tachografu, a urządzeniem (...) wynikającą z dopuszczanej różnicy czasowej.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Dowody przeprowadzone w toku rozprawy na wniosek stron nie dostarczyły niezbitych, pewnych podstaw do poczynienia pozytywnych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa i winy R. O. odnośnie czynu zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie.

W szczególności podstaw takich nie dostarczyły dowody wnioskowane przez oskarżyciela publicznego. Pomijając wnioskowany dowód w postaci zeznań w charakterze świadka obwinionego z uwagi ustawowy zakaz wykorzystywania

jako dowodu zeznań osoby, której następnie przedstawiono zarzut, Sąd poddał analizie protokoły kontroli i dokumenty dochodząc do wniosku, że dowody te nie przedstawiają w sposób jasny i przekonujący okoliczności, w których R. O. dopuścić się miał zarzucanego mu wykroczenia. Uwagę zwraca już na wstępie nieścisłość pomiędzy sformułowanym zarzutem, a zapisami protokołu kontroli odnośnie czasu, jakiego przekroczenia dopuścić się miał wymieniony. Zarzut dotyczy przekroczenia czasu jazdy jako kierowcy o 1 godzinę i 35 minut, podczas gdy z protokołu kontroli wynika, iż chodzić miało o 1 godzinę i 5 minut. Gdyby nawet upatrywać w tym zakresie omyłki mogącej podlegać sprostowaniu w wyroku, o tyle przedstawiona kserokopia wydruku tachografu w żaden sposób nie daje podstaw do ustalenia przekroczenia czasu jazdy. Nie odpowiadają zarzutowi widniejące na wydruku godziny rozpoczęcia i zakończenia jazdy.

Wskazane we wniosku o ukaranie argumenty oskarżyciela publicznego mające osłabiać moc dowodową dokumentów przedstawianych przez obwinionego są bezpodstawne. Wątpliwość co do pochodzenia, homologacji (...) zamontowanego w pojeździe kierowanym przez obwinionego są nieuzasadnione i niczym nie poparte. Przedstawiony przy tym jeszcze na etapie czynności wyjaśniających dowód w postaci raportu (...) jest czytelny, wbrew stanowisku oskarżyciela na tyle, że możliwym jest do odczytania w sposób kategoryczny zapis odnośnie okresu jazdy i przerwy.

Oczywistym jest, że dowody obwinionego się są korzystne dla strony oskarżyciela, lecz rzeczą Sądu była ocena przedstawionych materiałów przez dwie strony i wysnucie wniosków, a dalej ustalenie, czy istotnie przedstawione materiały wskazują na popełnienie wykroczenia.

Wyjaśnienia R. O. znajdują oparcie w przedstawionych przez niego dokumentach, są spójne i konsekwentne. Nie doszukał się Sąd wiarygodnych dowodów przeciwnych by wersję obwinionego obalić. Przede wszystkim na k. 30 ujawniona została przerwa w zasilaniu jako błąd, który nastąpił w zapisie tachografu cyfrowego w dacie 28 czerwca 2014r. Nietypowym jest także zapis aktywności obwinionego jako kierowcy pod rząd trzykrotnie, bowiem jeśli istotnie zmiana rodzaju aktywności nie nastąpiła i obwiniony miał kontynuować jazdę nieprzerwanie od 04:42 do 11:51 (wg k. 30 poprzez odjęcie 2 godz. od 02.42 do 09.51), to tachograf prawidłowo rejestrujący jazdę nie odnotowałby trzy razy pod rząd tego samego rodzaju aktywności.

Z przedstawionych przez obwinionego wydruków raportu z (...) istotnie wynika, że pomiędzy godziną 08:05, a 08:58 nastąpiła trwająca 53 minuty przerwa w jeździe. Raport odpowiada wydrukowi z k. 6. Sąd dał wiarę tym dokumentom nie dopatrując się obiektywnych powodów, dla których prawdziwość ich należałoby podważyć.

Przenosząc powyższe ustalenia na kanwę przepisu art. 7 Rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 Sąd doszedł do przekonania, że obwiniony normy tej nie naruszył.

Zgodnie z art. 7 Rozporządzenia po okresie prowadzenia pojazdu trwającym cztery i pół godziny kierowcy przysługuje ciągła przerwa trwająca co najmniej 45 minut, chyba że kierowca rozpoczyna okres odpoczynku.

Przerwę tę może zastąpić przerwa długości co najmniej 15 minut, po której nastąpi przerwa długości co najmniej 30 minut, rozłożone w czasie w taki sposób, aby zachować zgodność z przepisami akapitu pierwszego.

Skoro R. O. rozpoczął jazdę o godz. 04:42, i po przejechaniu trasy w 3 godziny i 23 minuty o godz. 08:05 rozpoczął przerwę trwającą 53 minuty, to powyższego uregulowania nie naruszył. Nie została tym samym wyczerpana dyspozycja art. 92 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym.

Wobec powyższego R. O. należało na podstawie art. 1 § 2 k.w. uniewinnić od popełnienia zarzucanego czynu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o regułę wyrażoną w art.118 § 2 k.p.w.